

เทคนิคการจัดการกับปัญหาการแตกใบอ่อน ในระหว่างการพัฒนาผลทุเรียน

นส.เสาวนีย์ เวชประพันธ์¹

ทุเรียน เป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในภาคใต้ คือจำนวน 351,183 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 36 ของพื้นที่ปลูกไม้ผลทั้งหมด ในภาคใต้ และมีแนวโน้มการขยายพื้นที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลผลิตทุเรียน มีราคาสูงติดต่อกันหลายปี แต่ในช่วงที่ผ่านมาผลผลิตที่ได้ยังไม่มีคุณภาพ อีกทั้งปริมาณผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวคือ การแตกใบอ่อนในระหว่างการพัฒนาผลทุเรียน

ในช่วงที่ผลทุเรียนกำลังเจริญเติบโต

ถ้ามีการแตกใบอ่อนจะเกิดการแข่งขันกันระหว่างผลอ่อน และใบอ่อน ซึ่งใบอ่อนมีความสามารถในการดึงอาหาร สะสม ไปใช้ในการเจริญเติบโตของใบได้ดีกว่าผล ถ้าไม่มีการจัดการเพื่อควบคุมใบอ่อนที่ดีพอ จะส่งผลดังนี้

- ถ้าแตกใบอ่อนในระยะ 3- 5 สัปดาห์ หลังดอกบานทำให้ผลร่วงจำนวนมาก
- ถ้าแตกใบอ่อนในช่วง 5-8 สัปดาห์ ซึ่งเป็นช่วงที่ผลทุเรียนต้องการอาหาร ปริมาณมากไปใช้เพื่อขยายขนาดและขึ้นพุ่มอย่างรวดเร็ว มีผลทำให้ผลทุเรียน มีรูปทรงบิดเบี้ยว
- ถ้าแตกใบอ่อนในช่วง 10 -12 สัปดาห์หลังดอกบาน ซึ่งเป็นช่วงที่กำลังสร้างเนื้อ มีผลให้เนื้อทุเรียนมีอาการแฉก เต่าเผา และรสชาติไม่อร่อย

¹นักวิชาการเกษตรชำนาญการ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 5 จังหวัดสงขลา

ต่อไปนี้เป็นเทคนิคในการจัดการ กับปัญหาการแตกใบอ่อนในระยะติดผล

1. การป้องกันไม่ให้แตกใบอ่อนในระยะ 1 เดือน หลังดอกบาน เพื่อป้องกันผลร่วง โดยให้สำรวจและตรวจดูปลายกิ่งทุเรียนทุกต้น เพื่อติดตามการแตกใบอ่อน ถ้าพบว่าบริเวณปลายยอดของทุเรียนเริ่มคลี่เป็นระยะหางปลา ให้ฉีดพ่นใบให้ทั่วด้วยปุ๋ย โพแทสเซียมไนเตรท (13-0-46) อัตรา 100-300 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อปลิดใบอ่อน และสามารถยับยั้งพัฒนาการของตาใบได้นานถึง 3 สัปดาห์

2. การป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการแตกใบอ่อนในระยะผลที่มี อายุ 5-8 สัปดาห์ เพื่อให้ผลทุเรียนขึ้นพุ่มเร็วและมีทรงสวย ให้จัดการกับปัญหาการแตกใบอ่อนก่อนใส่ปุ๋ยทางดิน เพื่อบำรุงผลโดย

2.1 ถ้าตรวจพบใบอ่อนระยะหางปลา ให้ปลิดใบอ่อนและยับยั้งการพัฒนาของตาใบ

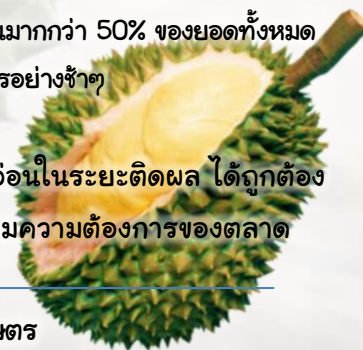
2.2 ถ้าตรวจพบใบอ่อนเลยระยะหางปลาหรือใบเริ่มคลี่แล้ว ต้องทำให้ใบอ่อนมีการเจริญเติบโตอย่างช้าๆ ให้อาหารอย่างช้าๆ ควบคุมกับการให้อาหารเสริมทางใบ เพื่อช่วยให้ทั้งใบอ่อนและผลอ่อนเจริญอยู่ด้วยกันได้ โดยพ่น คาร์โบไฮเดรตสำเร็จรูป อัตรา 20 ซีซี + ปุ๋ยเกล็ดทางใบสูตร 10-20-30 อัตรา 60 กรัม + กรดฮิวมิก อัตรา 20 ซีซี + สารมีพิควอทคลอไรด์ 1.5% อัตรา 50 ซีซี ผสมรวมกันในน้ำ 20 ลิตร

3. การแก้ไขปัญหาการแตกใบอ่อนในระยะสัปดาห์ที่ 8- 10 หลังดอกบาน เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเนื้อแฉก เต่าเผา

3.1 ถ้าต้นทุเรียนมีความสมบูรณ์น้อย ให้ยับยั้งการแตกใบอ่อน โดยฉีดพ่นสารมีพิควอทคลอไรด์ 1.5% อัตรา 50 ซีซี ผสมน้ำ 20 ลิตร

3.2 ถ้าต้นทุเรียนมีความสมบูรณ์ มีการแตกใบอ่อนมากกว่า 50% ของยอดทั้งหมด ต้องทำให้ใบอ่อนเหล่านี้ มีการเจริญเติบโตอย่างช้าๆ ให้อาหารอย่างช้าๆ ควบคุมกับการให้อาหารเสริมทางใบ โดยดำเนินการตาม ข้อ 2.2

หากเรา มีการป้องกันแก้ไขปัญหาการแตกใบอ่อนในระยะติดผล ได้ถูกต้อง และทันเวลา ก็จะส่งผลให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด

ที่มา : เอกสารวิชาการ เรื่องทุเรียน กรมส่งเสริมการเกษตร